

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1137

29.12.2024 (135)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Časť 3

Na akej planéte som?

Keď sa svet v 60. rokoch minulého storočia začal zbláznit', položil som si jednu jednoduchú otázku: *Na ktorej planéte to som???*

Mnohí ľudia, vrátane priateľov a rodiny, robili v tých časoch to isté.

Nedôveroval som hlavným stranám ani tradičným prístupom. Pri hľadaní odpovedí som začal čítať najrôznejšiu literatúru. Niektoré som nenávidel. Niektoré som miloval. Ešte na strednej škole som našiel odpovede, ktoré som chcel. V priebehu niekoľkých nasledujúcich rokov som dokonca obrátil na vieru niekoľko príbuzných. Zdráham sa to nazvať "novou vierou", pretože sme roky verili v tie isté základné myšlienky bez toho, aby sme o tom vedeli. Aspoň nie podľa mena. Nebolo to ani "náboženstvo", ani "ideológia" v bežnom zmysle slova. Bol to "svetonázor".

Tento proces "obrátania" alebo "osvietenia" už opísali iní ľudia. Tak vedúci predstavitelia, ako aj radoví občania. Nebudem sa tým znovu zaoberať. V podstate som administrátor, organizátor, analytik a stratég. Nie autor, teoretik alebo ideológ.

Napriek tomu si spomínam na diskusiu s Georgeom a Markom o relatívnych výhodách "zdravého inštinktu" oproti "dobrému rozumu", keď ide o výber základnej politickej filozofie. Môj záver: Oboje je dobré. Ale kombinácia oboch je najlepšia.

Mark pomohol vybrať názov našich novín, *NS Kampfruf*. Bol hrdý na to, že strávil niekoľko týždňov v tom istom väzení ako Hitler! Zatkli ho za vylepovanie nálepiek NSDAP/AO.

Môj otec a mentor "FW"

V 40. rokoch minulého storočia môj otec ukončil vysokú školu s titulom inžiniera. Čoskoro sa zamestnal vo veľkej výrobnjej spoločnosti. Nakoniec získal ďalší titul.

Počas vojny pracoval veľmi dlho. Mama hovorila, že ho takmer nikdy nevidela. Ale myslím si, že trochu prehánala. Veď počas vojny sa jej narodili deti... Na druhej strane, môj otec vtipkoval, že starý otec sa raz starej mamy opýtal, prečo sa deti prestali rodiť, keď si kúpil chladničku a zbavil sa ľadničky.

V roku 1950 ho spoločnosť povýšila na vedúceho oddelenia dlhodobého výskumu. Pamätám si, ako som ako dieťa navštívil jeho závod. Môj prvý dojem bol takýto: *Chlapče, otecko má KRÁSNU SEKRETÁRKU. Zaujímalo by ma, či o tom vie MAMA!*

Ukázal mi jeden z nových produktov, ktoré pomáhal vyvíjať. Tento výrobok sa dodnes vo veľkej miere používa. Vždy, keď ho vidím, spomeniem si na svojho otca.

Môj otec sa ukázal byť pre spoločnosť natoľko cenný, že sa rozhodla investovať do rozvoja jeho zručností. Najala niekoľko najlepších matematikov v krajine, aby ho učili individuálne. Jeho vedomosti nakoniec dosiahli úroveň doktorátu z matematiky, hoci oficiálne nemal titul z matematiky.

Po rokoch nám učiteľ matematiky na strednej škole povedal, aby sme sa spýtali rodičov, koľko vedia matematiky. Správne alebo nesprávne som to vnímal ako rýpanie. Tak som sa opýtal otca, aby bol dôkladný. Vymenoval viac ako *dvadsať* rôznych druhov matematiky, ktoré študoval. Učiteľ matematiky o niektorých z nich *ani nepočul!*

V 60. rokoch 20. storočia sa FW rozhodol pre pedagogickú činnosť. Povedal, že ho znepokojuje klesajúca kvalita študentov technických odborov v krajine. Preto sa stal profesorom inžinierstva na štátnej univerzite.

Samozrejme, znamenalo to *veľké zníženie platu*. Ale nezdalo sa, že by mu to vadilo.

Keď sme sa presťahovali do nášho nového domu na samom okraji "mesta", bola som šokovaná a sklamaná. Náš nový dom bol v porovnaní s našim starým vidieckym sídlom veľmi skromný. Ale nič som nepovedal.

FW vytvoril a viedol veľmi špeciálny kurz. Jeho cieľom bolo poskytnúť študen-

tom *praktické skúsenosti v oblasti priemyselného inžinierstva.*

Navštívil malé výrobné podniky v oblasti a dal im ponuku, ktorú mohli len ťažko odmietnuť. *Nechajte mojich študentov, aby sa pokúsili vyriešiť vaše inžinierske problémy. Ak sa im to nepodari, prídem na konci semestra a vyrieším ich ZADARMO."*

A presne to urobil!

Výsledkom bolo veľa spokojných podnikateľov. Niektorí poslali univerzite pochvalné listy. Okrem toho aj po rokoch dostával listy od bývalých študentov, ktorí mu vyjadrovali svoju vďačnosť. Jeden z nich napísal, že sa na tomto *jedinom kurze naučil viac ako na všetkých ostatných kurzoch dokopy.*

To mu tiež umožnilo nahliadnuť do všeobecnej povahy týchto firiem.

Tieto spoločnosti zvyčajne začínajú len s dvoma ľuďmi. Jeden je dobrý v technológii. Druhý je dobrý v obchode. Ako ich spoločnosť rastie, nakoniec dosiahne bod, keď potrebujú pomoc zvonka.

Môj otec vtedy poskytoval *inžiniersku pomoc*. O mnoho rokov neskôr som ja poskytol pomoc pri *podnikaní*.

Uviedol aj ďalší postreh:

Inžinieri a obchodníci majú problém navzájom komunikovať. Hovoria rôznymi jazykmi. Aj najlepší študenti technických odborov nie sú dobrí v písaní alebo verejnom vystupovaní.

Po rokoch som si všimol, že rovnaký problém majú často aj počítačovní technici a podnikatelia.

Preto vyzval svojich študentov, aby sa pridali k skupine *Toastmasters*, ktorá podporovala zručnosti vo verejnom vystupovaní. Sám sa k nej pridala.

FW mal povest' veľmi prísneho, ale aj veľmi spravodlivého sudcu.

Napríklad: Jeho študenti boli poučení, aby svoje práce identifikovali *len číslom sociálneho poistenia*. Nie na meno. Nechcel poznať ich totožnosť počas známkovania. Až neskôr sa to dozvedel pri zverejňovaní známok. Takto chcel zabrániť akejkol'vek, aj neúmyselnej alebo podvedomej zaujatosti.

Jeho študenti mali o jeho týždenných kvízoch s desiatimi otázkami príslovie:

Ak ste dobrý študent, dokážete odpovedať na prvé tri otázky. Ak ste génius, môžete prísť na ďalšie tri. Ale odpovede na posledné štyri pozná len Boh a profesor FW!

Keď mi povedal jednu z tých "posledných štyroch", čoskoro som prišiel na odpoveď. Na rozdiel od môjho otca nemám vzťah k mechanike a technike. Zdedil som však jeho analytické myslenie a talent na riešenie problémov. Napriek tomu, že sme sa venovali rôznym oblastiam, rozmýšľali sme veľmi podobne. FW často poznamenával, že v *rôznych* oblastiach sme uplatňovali *rovnaké* princípy. Len sme ich nazývali inými menami.

Jeho najlepší študenti ho milovali a najhorší ho nenávideli.

Jeden z jeho študentov bol *doslova génius, pokiaľ ide o inžinierstvo*. Môj otec ho učil individuálne. Zadarmo. S úsmevom mi povedal: *Bola radosť ho učiť. Jeho myseľ nasávala vedomosti ako špongia. Za týždeň sa naučil viac ako priemerný študent za šesť mesiacov.*

FW neskôr zanechal vyučovanie a založil si vlastnú inžiniersku poradenskú firmu. V korporácii som dostal impozantný titul, ale v skutočnosti som bol len figurantom.

V nasledujúcich rokoch získal FW licenciu inžiniera v čoraz väčšom počte štátov. Keď sa zúčastnil na inžinierskych skúškach v štáte New York, žiadali od neho rodný list, aby dokázal, že je občanom USA. *Jeho výsledok bol taký vysoký, že nemohli uveriť, že svoje vzdelanie získal v USA!*

Autá

Môj otec mal vždy aspoň päť áut. Kupoval veľké staré Buicky, opravoval ich a jazdil s nimi, kým sa niečo vážne nepokazilo. Napríklad motor alebo prevodovka. Potom ich kanibalizoval na náhradné diely. Bol taký dôkladný, že predajcovia šrotovísk niekedy chceli, aby im zaplatil za ich odtiahnutie. Nie naopak.

Raz dostal od poisťovne 95 dolárov, pretože mu druhý chlapík preliačil blatník. Auto stálo len 100 dolárov!

Keďže som bol najmladší a najmenej kvalifikovaný, dostával som nudné práce. Ako napríklad otáčanie pneumatík alebo poklepávanie zapaľovacích sviečok. Alebo som len znudene sedel a podával mu náradie. Možno to je jeden z dôvodov, prečo som sa nikdy nezačal zaujímať o mechaniku.

Raz prišla na pomoc susedova koza. Mala však skrytý motív. Koza mala rada tabak. Pokúsila sa ukradnúť vrecúško s tabakom z otcovho vrečka, keď pracoval pod autom.

Raz sme prišli domov a uvideli sme dlhý drevený stĺp vedľa zadných dverí. Sestra nám vysvetlila, že ju potrebuje na odohnanie kozy. Keď vyšla von, aby priniesla bielizeň zo šnúry, pokúsila sa ju udrieť!

Raz som si ľahol na všetky štyri a pobil som sa s kozou. Potom som sa pozrel hore. Chvíľu sme na seba s kozou pozerali. Potom sa koza otočila a utiekla. Dodnes neviem, či to bola moja tvrdá hlava alebo moja tvár, čo ju k tomu prinútilo.

V tínedžerskom veku som nemal vlastné auto. Nepotreboval som ho.

Väčšina áut, ktoré som v živote vlastnil, bola vyrobená v 70. rokoch. Najlacnejšie stálo 500 dolárov. Najdrahšie stálo 1 500 dolárov. "Najhoršie" auto, aké som kedy kúpil, stálo 700 dolárov a vydržalo mi len tri roky. Patrilo študentovi strednej

školy. Jeho rodičia mu kúpili nové auto ako darček k maturite. Moje dve najobľúbenejšie autá boli Buick Electra Limited z roku 1975. Jeden stál 895 dolárov a vydržal desať rokov. Jeden priateľ to komentoval: *To nie je automobil. Je to lietadlová loď!*

Môj najzábavnejší nákup auta prebiehal takto. Išli sme spolu s mojím svokrom, zatiaľ čo manželka zostala doma. So súkromným majiteľom sme o kúpe rokovali v troch jazykoch. Keď sme sa vrátili domov, jediná otázka mojej ženy znela: *Aká farba je to auto?* Ani jeden z nás si nepamätal farbu auta, ktoré sme len hodinu predtým kúpili! To ju znervózňovalo. Keď však auto uvidela, bola celkom spokojná.

Kolega z práce mal podobnú skúsenosť so svojou manželkou. Keď sa jej spýtal, aké chce auto, povedala: *modré!*

Počas nasledujúcich rokov mala s týmto vozidlom Buick Regal z roku 1975 asi desať menších nehôd. Dve v jeden a ten istý deň! Druhýkrát si pred policajnou stanicou zablokovala nárazníky s policajným autom. Bol som taký nahnevaný, že som jej odmietol ísť pomôcť. Namiesto nej to urobil jej otec.

Bol som tínedžerský supervízor... NIE je vlkolak

Každé leto som pracoval v továrni, aby som si zarobil na školné a knihy. Ešte ako tínedžer som bol povýšený na nízko postavenú vedúcu pozíciu a mal som pod sebou sedemčlennú posádku. Bol som z nich najmladší.

Ako som mohol byť povýšený?

Tu je príbeh.

Továreň práve uviedla na trh nový výrobok. Spočiatku bola výroba rozptýlená po rôznych oddeleniach. Každé z týchto oddelení malo tendenciu vnímať nový výrobok ako odklon od svojej skutočnej práce. Časť, ktorá im bola pridelená, bola odsunutá na vedľajšiu koľaj.

Toto bolo moje tretie pôsobenie v továrni. Keď som sa hlásil u svojho bývalého nadriadeného, zaviedol ma do inej časti závodu. Bola tak ďaleko od jeho oddelenia, že sme ho ani nemohli vidieť! Pripojil som sa k dvom robotníkom, ktorí tam už montovali komponenty.

Nebolo to nič osobné. Napriek tomu som bol vyhostený. Pridelený na prácu na tom prekliatom novom produkte. Mimo dosahu očí.

Kontroloval nás len zriedka. Dokonca ani vtedy, keď sme prosili o ďalšie súčiastky, pretože nám došli a práca sa zastavila!

Jedného dňa sa nám láskavo ponúkol na pomoc mladý inžinier, ktorý bol v to-

várenských postupoch nováčikom. Zašiel do skladu a priniesol nejaké súčiastky. Bez toho, aby o tom niekomu povedal alebo urobil papierovačky.

Preto sme sa na neho obrátili aj v budúcnosti. Niekoľko v kancelárii nakoniec zisťoval, čo robí. Vyhodili ho.

Najmä jeden manažér z kancelárie prešiel okolo a položil mi otázku. Odpovedal som, ako najlepšie som vedel. Stalo sa to niekoľkokrát.

Len pár týždňov po mojom nástupe za mnou prišiel a povedal mi, že som bol povýšený. *Si jediný človek, ktorý vie niečo o tom, čo sa tu deje!*

Prekvapilo ma to. Prirodzene, potešilo ma to.

Čoskoro sa výroba tohto výrobku sústredila do jednej oblasti. Nad zhruba tridsiatimi ľuďmi bol vymenovaný nadriadený na vyššej úrovni. Z vojenského hľadiska bol ekvivalentom poručíka, ktorý velí čate, a ja som bol seržant, ktorý vedie družstvo.

Ale stále tu bol jeden malý problém.

Výrobky nefungovali! Miera odmietnutia bola približne 50 %!

Nikto nevedel zistiť *prečo*. V zúfalstve sa ma ten istý vedúci kancelárie spýtal, čo si o tom myslím.

Uviedol som svoje pozorovanie a ponúkol teóriu. Požiadal niekoho, aby priniesol potrebné vybavenie na jej overenie. (Ja som nevedel, ako ho použiť, ale on áno.) Záhada bola vyriešená. Počet odmietnutých výrobkov sa radikálne znížil. Očividne sme vyriešili aspoň *časť* problému.

Miera odmietnutia však bola *stále* príliš vysoká. S manažérom sme o tomto probléme niekoľko minút diskutovali. Potom som prišiel s ďalšou teóriou. Myslel si, že to dáva zmysel a mali by sme to overiť.

Priniesol *ešte sofistikovanejšie zariadenie* - tentoraz sme museli privolať *vysokoškolsky vzdelaného technika*, ktorý ho vedel používať - a otestoval moju teóriu. Moje podozrenie sa potvrdilo!

Technici a dokonca aj plnohodnotní inžinieri sa nad týmto problémom potili celé *týždne*. Potom som našiel riešenie v priebehu niekoľkých minút.

Vtedy som to pripisoval kombinácii zdravého rozumu a šťastia. Vtedy mi nedošlo, že by v tom mohlo byť niečo viac.

Odvtedy bol tento technik a jeho vybavenie neoddeliteľnou súčasťou výrobného linky. Pred montážou vždy skontroloval "problémový detský" komponent, či nemá túto neviditeľnú chybu. Miera chybovosti klesla na prijateľné minimum.

Otázka: *Ako mohol devätnásťročný chlapec - bez technického vzdelania - vyriešiť TECHNICKÝ problém, na ktorý nikto iný nedokázal prísť?*

Odpoveď: *Pozorovanie, analýza a starý zdravý rozum!*

Túto továreň založil muž, ktorý bol *geniálnym vynálezcom*. Začal podnikat' v *garáži svojich rodičov ešte na strednej škole!*

Jeho genialite v oblasti vynálezov sa vyrovná len hlúposť jeho príbuzných v kancelárii, poznamenal iný pracovník.

Bohužiaľ, keď rozšíril závod na výrobu nového výrobku, príliš sa predĺžil. Keď tento výrobok náhle zastaral v dôsledku ďalšieho technologického pokroku, spoločnosť skrachovala. Továrň bola zatvorená. Zamestnanci boli prepustení. Miestni obyvatelia ho preklínali. A on sa odsťahoval zo štátu.

V tom čase som sa už venoval iným činnostiam.

Začínam písať

Ešte ako tínedžer som začal uverejňovať svoje prvé články (okrem básne v stredoškolskej publikácii) v publikáciách neziskových organizácií.

Najprv som si jednoducho predplatil niekoľko periodík v USA aj v Európe. Patrili medzi ne *The Voice of the Federation*, *Der Deutsch-Amerikaner*, *Nation Europa*, *Mut Magazine*, *Deutsche Nachrichten*, *Deutsche Wochenzeitung*, *Deutsche National- und Soldatenzeitung* a ďalšie.

Čoskoro som však začal posielat' listy do redakcie a neskôr aj články.

Jedna esej, ktorú som poslal do súťaže pre mladých autorov, sa dostala do semifinále. Bola uverejnená spolu s ostatnými semifinalistami v sponzorskom časopise *Nation Europa*.

Tento časopis bol veľmi "highbrow". Uverejňoval články mnohých významných ľudí. Zrejme som si získal pozornosť v správnych kruhoch, pretože od niektorých z nich som dostal listy - a dokonca pozvania na návštevu. Niektoré z nich boli od *vysokých štátnych úradníkov na dôchodku, vedcov a vysokopostavených vojenských dôstojníkov.*

Ešte v tínedžerskom veku som bol pozvaný vystúpiť na medzinárodnej konferencii v Európe, kde som aj vystúpil, konkrétne na prvom *Nationaleuropäischer Jugendkongress*. Zažil som skvelý čas a stretol som mnoho fascinujúcich ľudí.

NS KAMPFRUF
KAMPFGRUPPE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit fast 100 Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung verboten als sie immer in der Untergrund. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Einleitung von Klausurmann, Verfolgung und Verurteilung haben nicht unterbrochen, die Kampf der gesamten NSDAP ist immer noch geführten Führer Adolf Hitler zu stehen.

Alle Nationalsozialisten sind immer aktiver. Und es ist ein Kampf um die Erlösung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist immer stärker geworden, aber die Gefahr des beständigen Verlustes der Seele noch viel größer als in der Vergangenheit.

Ein wunderbares Beispiel ist Adolf Hitler, der Führer - gegen alle weißen Völker (?) - im Begriffe, sein Volk und Europa, Ostpreußen und Rumänien zu "opfern" oder "opfern", als ein Weltkrieg oder ein "Dritter Weltkrieg" als ein Propagandabild heraus, aber auf einem Hintergrund anderer Art. Jede Nationalsozialisten ist eine Pflicht!

Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Spravodajský bulletin NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Předná správa
Rozhovor s Molly**
Tretia časť

NSK: Vaše súčasné projekty sa zjavne týkajú filozofie a umenia.

Opäťte, prosím, svoj názor na vplyv týchto tem v politike.

Molly: Strážim sa stále aktualizovať fotografiami, ale väčšinou sa sústreďujem na Adolfa Hitlera a Armádu Rudstva (www.museumofthethirdreich.com/truth.htm). Teraz som na 21 stránkach a mám toho ešte veľa na práci. Štúdiom druhej svetovej vojny je absolútne minové pole informácií. Hľadajte informácie o jednej veci a nájdete ďalšie dve, ktoré treba preskúmať. Trochu si pripadajte ako archeológ, ktorý odкрýva pochovanú múmu! Múmu, ktorú by radšej nechceli vyniesť na svetlo. Za záplavu informácií a obrázkov môžeme opäť poďakovať internetu. V priebehu rokov sa objavili mimoriadne vzácne

the **NEW ORDER**

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinners fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je najväčšia na svete
Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch
Stovky kníh v mnohých jazykoch
Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!